

ISBN: 978-975-2482-91-3

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.

Ketebe Yayınları: 51

Edebiyat / İnceleme

Dizi Editörü

Bilal Kemikli

Kapak

Harun Tan

Düzeltili

Cihan Aldık

Mizanpaj

Nilgün Sönmez

1. BASKI

Temmuz 2018
İstanbul

ketebe.com

Ketebe Yayınları

Sertifika No. 34989

Maltepe Mahallesi Fetih

Caddesi No: 6 Dk: 2

Topkapı 34010 İstanbul

Tel: 212.612 29 30

e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt

Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.

Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1

Baha İş Merkezi A Blok Kat: 2 - 34310

Haramidere - Avcılar / İstanbul

Sertifika No: 12026

Tel: 212.412 17 00

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.'ne aittir.
İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Sefil Selimî

ALİM YILDIZ

KETEBE

Alim Yıldız

Sivas'ta doğdu. Yükseköğrenimini MÜ İlahiyat Fakültesi'nde tamamladı. İstanbul, Aydın ve İzmir'de öğretmen olarak çalıştı. Yüksek lisansını Marmara, doktora çalışmasını Dokuz Eylül Üniversitesi'nde tamamladı. 1998'de Cumhuriyet Üniversitesi'nde araştırma görevlisi oldu. 2004'te Yardımcı Doçent, 2006'da Doçent ve 2012'de Profesör unvanını aldı.

CÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü, Sivas Kent Konseyi Yürütme Kurulu Üyeliği, Türkiye Dil ve Edebiyat Derneği Sivas Şube Başkanlığı ve Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Bilim Kurulu Üyeliği görevlerinde bulundu. 2016'da Cumhuriyet Üniversitesi Rektörlüğü'ne atandı.

Şiir ve deneme kitaplarının yanı sıra yirminin üzerinde kitap ile edebiyat ve şehir kültürüyle ilgili dergiler çıkarmış, çok sayıda sempozyumun koordinatörlüğünü yürütmüştür. Şiirlerinden bir kısmı bestelenmiştir.

Eserlerinden bazıları şunlardır: *Af Dilekçesi*, *Sevda Nöbetleri*, *Yeniden Söylenen*, *Seyrimde Bir Şehre Vardım*, *Üveys İle Gıydim Hırka*, *Şiirin Gölgesinde*, *Şuara Meclisi*, *Kırk Hadis*.

İçindekiler

Önsöz.....	9
------------	---

Sefil Selimî Hayatı ve Eserleri

Hayatı.....	13
Eserleri.....	14
Fikirleri.....	14

Şiirlerinden Seçmeler

Münacat.....	19
Ya Habiballah.....	20
Bizden Gider.....	22
Yansın.....	24
Dönmeyen Benim.....	26
Alici Diye.....	27
Duydum Duyalı.....	28
Dökülmeden Gel.....	30
Yorgunum Güzel.....	32

Kurtul.....	34
Güle Varamam.....	35
İstemem.....	36
Kim.....	37
Arada Kaldım.....	38
Meftunuyum Can.....	40
Bilinecektir.....	41
Seç Beni.....	42
Etti Beni.....	44
Sar Beni.....	45
Bacılık.....	46
İnsan İnsan.....	47
Yurdum.....	48
Erebilirsin.....	50
Yanlıştır.....	52
Gelip Tutuyor.....	54
Bulabilmek Zor.....	56
Hoşgörü.....	58
Eremez.....	60
Ademin Gönünde.....	62
Ah Edip Çırpınan Bülbül.....	63
Âşıklar Aşk ile Yaşar.....	64
Aşkın Bedenimde.....	65
Bala Bağlanır.....	66
Başından Vazgeçip Can Meydanına.....	67
Bir Ses Duydum.....	68
Dünya Sana Gelen.....	70
Elinden İçtiğim Mey ile Bade.....	71
Gurbet Ateşiyle Kavruldu.....	72
Kara Kaş Altında.....	73

Kaynaşmaması.....	74
Kevser Irmağı.....	75
Geç Olur	76
Kıyamet Kopuyor.....	78
Körlenir Gider.....	79
Lime Lime.....	80
Pir Muhammed'i.....	81
Sevgi Ver Bana.....	82
Sunduğun O Dolu.....	83
Kim.....	84
Taşa Tut Beni.....	85
Sefil Selimî Bize Ne Söyledi?.....	87
Bibliyografya.....	93

Önsöz

Sefil Selimî, hayatta iken tanıştığım, sohbet ettiğim şairlerden biridir. Şiirlerini okuduğumuzda derin bir tasavvufî birikime sahip olduğu görülür. Bu da bizi Fuzulî'nin Farsça Divanı'nın dibacesindeki “İlimsiz şiir temelsiz duvara benzer” ifadelerine götürür.

Fuzulî ile şair arasında bazı benzerlikler görürüm. Bu benzerliklerden birisi, iki şairin tercih ettikleri mahlaslarıdır. Kimse-
nin beğenmeyeceği, bir anlamı da “gereksiz, lüzumsuz” olan “Fuzulî” mahlası Selimî de “Sefil” olarak ortaya çıkmıştır. Yoksul, fakir, perişan, alçak, bayağı anlamlarına gelen “Sefil” sıfatını alması şairin kendisiyle barışık olduğunu gösterdiği gibi, nefisini ayakaltına alan bir alçak gönüllülüğü de beraberinde getirir. Bu mahlas aynı zamanda Necip Fazıl'ın “Benim Nefsim” isimli şiirindeki şu dördlüğü hatırlatır bizlere:

Güneşle bir tutsam girmez hizâya,
Dar bulur sığmam der dipsiz fezâya.
Kuyruk sallar, sonra hırlar ezâya,
Benim nefsim, benim nefsim ne köpek

Bu mısralar Yusuf Sûresi'ndeki “Nefis mutlaka kötülükleri emreder” ayetini de akla getirir.